

ושכינתו אמר הכתוב (משלי כו)
כצפור נודדת מקנה פן איש נודד
ממקומו, שנאמר בו (שמות טו) ה'
איש מלחמה. ובזמן שהיא
מערטלת, תלמידי חכמים
וצדיקים ואנשי מדות שלה, כלם
הולכים ונודדים ממקום למקום,
מאתר לאתר, כמו שבארוה בעלי
המשנה, דור שבן דוד בא, אנשי
חיל יסובבו מעיר לעיר, ולא
ירחמו.

ומשום זה הספים הקדוש ברוך
הוא ושכינתו לעשות את החבור
הזה על יד אותו שהתגלה, וכנס
בו עליונים ותחתונים למצא בו
מנוחה לשכינה בגלות, וחרות
לה ולבניה. זהו שכתוב (תהלים פד)
גם צפור מצאה בית ודרור קן
לה. והיא שנאמר בה (ויקרא כח)
ויקראתם דרור בארץ לכל ישביה.
אשר שטה אפרוחיה - אלו
שנאמר בהם (דברים כב) והאם
רבצת על האפרחים, והם בעלי
הכנפים, שבהם נאמר (יחזקאל א)
וארבעה פנים לאחת וארבע
כנפים לאחת להם. שאלה הם
שממנים על בעלי המשנה,
שרוחם פורחת מהם.

או על הביצים - אלו האופנים
שממנים על בעלי המקרא.
שבשביל החבור הזה, והאם
רבצת על האפרחים או על
הביצים לא תקח האם על הבנים,
אלו שנאמר בהם בנים אתם לה'
אלהיכם. אלו רבי שמעון וחבריו
ומורי הישיבה שעושים את
החבור הזה.

והחבור הזה היה כמו תבת נח
שהתכנסו בה כל מין ומין. כף
מתכנסים בחבור הזה כל נשמות
הצדיקים ואנשי מדות, שנאמר
בהם (תהלים קיח) זה השער לה'
צדיקים יבאו בו. ואחרים שאינם
מתכנסים אליו, שנאמר בהם (דברים

ושכינתה אמר קרא (משלי כז ח) כצפור נודדת מן
קנה פן איש נודד ממקומו, דאתמר ביה (שמות
טו א) ה' איש מלחמה. ובזמנא דאיהי ערטילאה,
תלמידי חכמים וצדיקים ואנשי מדות דילה,
פלהו אזלין מנדיין מדוה לדוה, מאתר לאתר.
כמה דאוקמוה מארי מתניתין דור שבן דוד
בא, אנשי חיל יסובבו מעיר לעיר ולא ירחמו.
ובגין דא אסתכם קודשא בריך הוא ושכינתה
למעבד האי חבורא, על יד ההוא
דאתגליא וכניס ביה עלאין ותתאין לאשכחא
ביה נייחא לשכינתא בגלותא, וחירו לה
ולבנהא. הדיא הוא דכתיב (תהלים פד ד) גם צפור
מצאה בית ודרור קן לה. והיא דאתמר בה
(ויקרא כח י) ויקראתם דרור בארץ לכל ישביה.

אשר שטה אפרוחיה, אלין דאתמר בהון (דברים
כב ו) והאם רבצת על האפרחים. ואנון
מארי דגדפיין דאתמר בהו (יחזקאל א ו) וארבעה
פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם. דאלין
אנון דממנן על מארי מתניתין דרוחיהון
פרחין מנהון.

או על הביצים, אלין אופנים דממנן על מארי
מקרא. דבגין האי חבורא, והאם רבצת על
האפרחים או על הביצים לא תקח האם על
הבנים, אלין אנון דאתמר בהון (דברים יד א) בנים
אתם לה' אלהיכם. אלין רבי שמעון וחברוי
ומארי מתיבתא דעבדי האי חבורא.

והאי חבורא הוא כגונא דתבת נח דאתכנש
בה כל מין ומין, הכי מתפנשין בהאי
חבורא כל נשמתין דצדיקיא ואנשי מדות,
דאתמר בהון (תהלים קיח כ) זה השער לה'
צדיקים יבאו בו, ואחרנין דלא צדיקים, אתדחין
מתמן. וכד אתגליא האי חבורא, בעלמא,
צדיקים, נדחים משם. וכשהתגלה החבור הזה בעולם, רבים